

Πέντε χρόνια τώρα η χούντα κυβερνάει την χώρα μας. Η κατάληψη της εξουσίας από τους συνταγματάρχες οδήγησε στην χρεωκοπία όλες σχεδόν τις παλιές αναλύσεις της κοινωνικής μας πραγματικότητας, αλλά και γέννησε μία μεγάλη έλπίδα στις γραμμές της "Ελληνικής Αριστεράς".

Η έλπίδα αυτή έπαιρνε την μορφή μιας αναγέννησης μέσα από ένα ενιαίο, κίνημα αντίστασης, της παγκόσμιας αλληλεγγύης ενάντια στην χούντα, μιας νεολαίας έτοιμης να ριχτεί στον αντιφασιστικό αγώνα.

Πέντε χρόνια αργότερα, πρέπει να δηλογησούμε ότι αυτή η έλπίδα έγινε μακρινό όνειρο.

Ποιοι είναι υπεύθυνοι; Η απάντηση σ' αυτή την ερώτηση, εξακομμένη από την ένδωση των αντικειμενικών δεδομένων δεν έχει πιά κανένα νόημα σήμερα και οδηγεί σε μάταιες λογομαχίες.

Μία ζωτική ανάγκη γίνεται ολοένα πιο αισθητή. Για το μέλλον του λαού μας είναι απαραίτητο να πραγματοποιηθεί ένα ξεκαθάρισμα, πέρα από τις εμφύλιες έσωκομματικές και εαυτιστικές διαμάχες πάνω από τα σύνορα κοβχουν στηθεί ενάμεσα στους σχηματισμούς της Αριστεράς.

Γι' αυτό το ξεκαθάρισμα πρέπει να πραγματοποιηθεί με την πιο μεγάλη διαύγεια και τον πιο βαθύ ρεαλισμό. Άκυται πρώτα απ' όλα να αναποκτήσουμε επαφή με την πραγματικότητα της χώρας μας, που κινείται και μεταβάλλεται συνεχώς. Πρέπει να καταδειξούμε τα πραγματικά κεντρικά και έπιτοικά σχήματα. Χρειάζεται μία πολυπλευρή ανάλυση.

Δεν υπάρχει κοινωνική πραγματικότητα δοσμένη μιά φορά για πάντα. Ίν δέν σκόψουμε πάνω στα προβλήματα της κοινωνίας μας - οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά και πολιτιστικά - έν δέν κατανοήσουμε τις αντιθέσεις της, τις κατευθυντήριες γραμμές της εξέλιξης της, θά μς έπιλήσσουν πάντα τά γεγονότα και θά μς εξαερνώ η ιστορία.

Η έρευνα αυτή συνδέεται έρηκτα με την πληροφόρηση, που δέν αποδέσεται σ' ένα προπαγανδιστικό στόχο κι' έτσι αναπόφευκτα μακροπρόθεσμα χάνει τό έντικειμενό της και αυτόουνουχίζεται. Η πληροφόρηση, πρέπει, ν' έπρόχθει μιά άλλη ποιότητα, νά γίνει βάση για έρευνα.

Συνειδητοποιούμε ότι :

- είναι απαραίτητο το ξεκαθάρισμα τῶν προβλημάτων που δημιουργεῖ ἡ μεταβαλλόμενη πραγματικότητα τῆς χώρας μας.
- ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἄριστοτερά, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν συμμετοχὴ τους στὴν μιά ἢ τὴν ἄλλη ὁργάνωση ἢ ομάδα, πρέπει νὰ ξεκινήσουν μιά συζήτηση ἐποικοδομητική, πού νὰ μὴ τὴν καθορίζει μιά ὁποιαδήποτε ἀξίωση ἡγεμονίας.
- καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν διασπορά, πολιτική ἢ οικονομική, γεννιέται ἡ ἀξίωση τοῦ ξεπεράσματος τῶν διαιρέσεων τοῦ παρελθόντος ποῦχουν γίνει ἰσάριθμοι φραγμοὶ γιὰ τὴ σκέψη καὶ γιὰ τὴν δράση.

Γι' αὐτὸ μιά ομάδα ἀριστοτερά ἀποφασισαν νὰ ἐκδόσουν ἕνα μηνιαῖο περιοδικὸ "τὰ τετράδια τῆς Δημοκρατίας" ἀνεξάρτητα ἀπὸ κόμματα καὶ πολιτικές προσωπικότητες, πού φιλοδοξεῖ νὰ γίνει χώρος συνάντησης ἰδεῶν καὶ νὰ ὑποκινήσει τίς πρὸ πλατιεῖς συζητήσεις σ' ἕνα ἐπίπεδο εὐθύνης. Δὲν θὰ ἀναρριχηθούμε ὡμας στὸ ἐπίπεδο τῶν εἰδικῶν ἢ τῶν μνημένων ἀλλὰ σκοπεύουμε μὲ τὸ θῆος καὶ τὴν γλῶσσα νὰ κάνουμε τίς σελίδες μας προσιτές στὸ μεγαλύτερο δυνατὸ ἀριθμὸ Ἑλλήνων καὶ ἰδιαίτερα στοὺς ἐργαζόμενους.

Τὸ ἀρχικὸ σχέδιο προβλέπει ἕνα περιοδικὸ μὲ δύο μέρη. Τὸ πρῶτο θὰ ἀφιερώνεται στὴν πληροφόρηση. Ἐκεῖ θὰ δημοσιεύονται συγκεκριμένα κῆθρα, πληροφορίες σύντομες γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν κόσμο πάνω σὲ τρεῖς βασικὰ τομείς : τὴν οἰκονομία, τὴν πολιτική, τὴν κοινωνική πάλη καὶ τὸν πολιτισμὸ. Τὸ δεῦτερο θὰ ἀποτελεῖ κάθε φορά ἕνα ἀέκλλη ἀφιερωμένο σ' ἕνα μόνο θέμα πού θὰ διαλέγεται ἀνάμεσα στὰ μεγάλα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα μας.

Τὸ ἔγχειρμα αὐτὸ ἀπαιτεῖ μιά μεγάλη προσπάθεια καὶ δὲν μπορεῖ νὰ πετύχει καρὰ χάρις στὴν συμμετοχὴ ἑνὸς ὄλοῦνα πρὸ μεγάλου ἀριθμοῦ Ἑλλήνων ἀριστερῶν, φιλοδοξοῦμε μὲ τὴν χρησιμοποίηση καὶ τῶν πρὸ ἀπλῶν ἀλλὰ συγκεκριμένων πληροφοριῶν καὶ ἀπόψεων νὰ ξεπεράσουμε τὸν θυτισμὸ διανοομένου - συγγραφῆ καὶ παραγωγῶ - ἀναγνώστη. Ἡ ἐνεργὴ συμμετοχὴ καὶ τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἐπιστημόνων, λογοτεχνῶν, καλλιτεχνῶν, μῆς εἶναι ἀπαραίτητη.

Καλοῦμε ὅλους ἑοῦς νὰ μῆς στελετε παρατηρήσεις, προτάσεις καὶ συμμετοχές. Τὸ περιοδικὸ αὐτὸ δὲν ἔχει νόημα ἂν δὲν εἶναι ἕνα ἔργο συλλογικὸ τῶν Ἑλλήνων ἀριστερῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Προσωρινὴ συντακτικὴ ἐπιτροπή.

Οι σημερινές οργανωμένες δυνάμεις της 'Ελληνικής Άριστερας και ιδιαίτερα οι παραδοσιακές δομές της, δεν 'εμφράζουν ούτε μπορούν να 'εμφράσουν τον χώρο της Άριστερας.

Οι ανεξάρτητοι Άριστεροι που δεν είναι δεσμευμένοι σε κανέναν από τα υπάρχοντα σχήματα, άποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία του κόμμου της Άριστερας και από την άποψη του στελεχικού δυναμικού αλλά και κυρίως στη πολιτική και άνώματη βάση της.

Έχει συνειδητοποιηθεί η ανάγκη για τη δημιουργία μιας νέας 'Ελληνικής Άριστερας που θα συσπειρώσει και θα ενεργοποιήσει το δυναμικό της 'Ελληνικής Άριστερας με στρατηγικό στόχο τον σοσιαλιστικό δημοκρατικό μετασχηματισμό της 'Ελληνικής Κοινωνίας πάνω στη βάση της αντιιερραρχικής, δημοκρατικής δομής των κοινοτικών, οικονομικών και πολιτικών θεσμών με συμμετοχή των εργαζομένων στη λήψη των προβλημάτων που τους άφορούν.

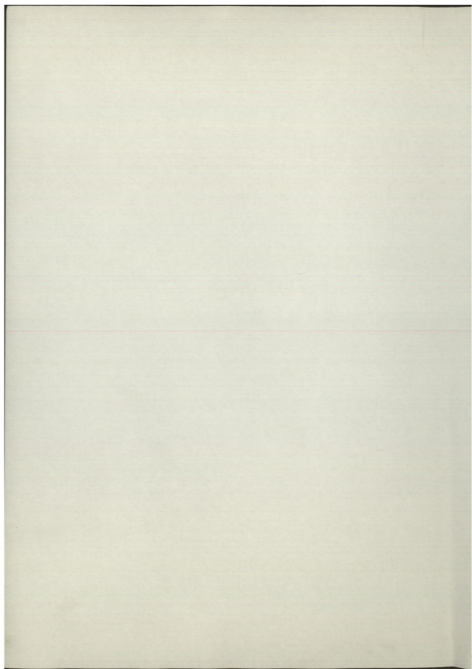
Η μορφοποίηση και το περιεχόμενο της Νέας 'Ελληνικής Άριστερας δεν μπορεί παρά να είναι το αντίμετρο της 'Επείγουσας του Άριστερου κινήματος στο σύνολό του με βάση την αρχή της αυτόνομης πρωτοβουλίας των μελών και των ομάδων που λειτουργούν και θα δημιουργηθούν στο πλαίσιο της. Ο συντονισμός των αυτόνομων αυτών ομάδων θα έπεται μετά από τη πολύμορφη αντιιδητατορική επαναστατική δράση τους και όχι με οποιαδήποτε συμφωνία στο επίπεδο κορυφής ή σύμφωνα με τα έν γένει ιερραρχικά μοντέλα που οι δομές τους αναπαράγουν ξεπερασμένες και διαβρωμένες από το πνεύμα της αποτελεσματικής δράσης.

Ο προβληματισμός πάνω στη θετική και άρητική πείρα του 'Ελληνικού και διεθνούς κινήματος είναι πολύτιμος οδηγός για τη λήψη των προβλημάτων της μορφοποίησης και της διατύπωσης του περιεχομένου της Νέας 'Ελληνικής Άριστερας. Όμως τον καθοριστικό ρόλο θα παίξει η άνάλυση των νέων δεδομένων της καπιταλιστικής κοινωνίας όπως και η δυνατότητα πολλών όδων για την 'εγκαθίδρυση του σοσιαλισμού.

Νομίζουμε ότι η δυναμική των σοσιαλιστικών άρχων έχει προωθήσει στις θεωρημένες σοσιαλιστικές χώρες τη λήψη προβλημάτων, όπως η διερεάν 'εγκαθίδρυση, η κοινωνική περίθαλψη και η διεπιστητική 'ελληγγαμία (το τελευταίο κατά τρόπο άνισο σε σχέση με τις δυνατότητες και συχνά τραγικά αντίθετο) και ότι από τη μεριά τους ο αμερικανικός και ο διεθνής ιμπεριαλισμός άποτελούν το κύριο πρόβλημα κατά στόχο της 'Ελληνικής Εργασιατικής Άριστερας.

Πιστεύουμε όμως ότι σε κανένα μέρος του κόσμου δεν μπορούμε να πούμε ότι έχει 'εγκαθιδρυθεί ο σοσιαλισμός. Αντίθετα, στα γνωστότερα μέχρι σήμερα πρότυπα υπάρχουν παραβιάσεις των άρχων του σοσιαλισμού που φθάνουν μέχρι και την άναρση του περιεχόμενου του, που συνίσταται κυρίως στη διατήρηση της πυραμιδοειδούς δομής της 'εξουσίας μέσω μιας κρατικής και κομματικής γραφειοκρατίας και ως προς την πολιτική 'εξουσία αλλά και στο τομέα της οικονομικής παραγωγής και των κοινωνικών σχέσεων, χωρίς οι εργαζόμενοι να συμμετέχουν ουσιαστικά στη λήψη των προβλημάτων τους. Η κρατικοποίηση των μέσων παραγωγής δεν σημαίνει άναγκαστικά και πραγματική κοινωνικοποίηση 'εθδον δεν έχουν λυθεί τα παραπάνω προβλήματα.

Οι παραμορφώσεις του σοσιαλισμού δεν όφελονται σε άναγκαστικότητα λόγω των αντίστων αντικειμενικών συνθηκών, οι όποιες είναι αυτές τις παραμορφώσεις άπλως περισσότερο πιθανές, αλλά σε ουσιαστική κατάρτιση από τις άρχες του έμπιστημονικού σοσιαλισμού καθώς και στη μη 'εγγραφή θεωρητική και πραγματική άντιμετώπιση των νέων δεδομένων της καπιταλιστικής κοινωνίας που σχετίζονται με το νέο περιεχόμενο της 'εξουσίας της εργατικής τάξης (κοσοστασια άνάλυση περισσότερο νευρικής και πνευματικής εργασίας σε σχέση με την άνάλυση μυϊκής δύναμης στο σύνολο του έργου εργαζομένων πληθυσμού), της άκραίας στο έπίπεδο όχι μόνο των τάσεων στο έσωτερικό ενός έθνους (πράγμα που έληγε π.χ την συντηρικότητα της αμερικανικής εργατικής τάξης), την δυνατότητα πλουραλιστικού τρόπου για την άνέγερση του έθνους προς το σοσιαλισμό, τις δυνατότητες 'επίρριξης του καπιταλιστικού κόσμου με την 'εφαρμογή των Κενστανών άρχων (κρα-

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ - ΠΑΡΙΣΙ

τικής καπιταλισμός) κλπ.
Από την άλλη μεριά η σοσιαλδημοκρατία ουσιαστικά απορροφήθηκε από το μαρξιστικό καπιταλιστικό σύστημα και λειτούργησε κυρίως για τον εξοπλισμό του, παρόλο που η άριστερη του πτέρυγα σε πολλές χώρες έχει παίξει ένα ουσιαστικό προοδευτικό ρόλο.

Η διαμόρφωση της Νέας Ελληνικής Άριστερας όφρλνει νά άνασούν θέσει με βάση τα έλληνικά δεδομένα τήν θετική και άρνητική πείρα του έλληνικού και διεθνούς κινήματος. Πολύ σχηματικά θά μπορούσαμε νά πούμε ότι η ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ δέν θά πρέπει νά είναι ούτε η παραδοσιακή σοσιαλδημοκρατία ούτε ο παραδοσιακό Κ.Κ. Η Β.Α δράστας στό πλαίσιο μίας κοινωνίας έξαρτημένης οικονομικά και πολιτικά από τόν διεθνή ιμπεριαλισμό και ιδιαίτερα τόν άμερικανικό και έν έμρει τόν ευρωπαϊκό; εύρισκόμενη σ' ένα στάδιο οικονομικής εξέλιξης που βρίσκεται μεταξύ τών άνεπτυγμένων και ύπαναπτώντων χωρών, θά πρέπει νά διαμορφώσει τό ιδεολογικοπολιτικό της περιεχόμενο και νά βρεϊ τις συμμαχίες της σέ σχέση με τό σύνολο τών άριστερων δυνάμεων της Εύρώπης και του τρίτου κόσμου, ιδιαίτερα του μεσοανατολικού, πράγμα που αντίστοιχεί και με τά ιδιαίτερα γεωπολιτικά δεδομένα της Ελλάδας, (Εύρώπη-Μέση Ανατολή-Βαλκάνια).

Βασικό οργανωτικό σχήμα είναι η μορφή της αποκέντρωμένης δράσης με βάση τήν αποκεντρωμένη διάδα δράσης λαμβάνοντας υπόψη τήν αρχή ότι η δομή και η λειτουργία της θά αντικαθρεφτίζει τις ανάγκες της σημερινής πραγματικότητας καθώς και τις βασικές δομές και λειτουργίες της μελλοντικής κοινωνίας που θέλει νά κτίσει. Η εφαρμογή τών αρχών που διέπουν τή μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία έν στο έπίπεδο του έθνους άποτελούν κεντροπρόθεσο στόχο, στό έπίπεδο του έπαναστατικού κινήματος και της έπαναστατικής δράσης πρέπει νά είναι άμεσο πεδίο. Στο βαθμό που άναπαράγονται μέσα στην έπαναστατική δράση οι κυρίαρχες δομές της καπιταλιστικής κοινωνίας (ιεραρχικές σχέσεις, ποικίλλες άλλοτριψείσεις κλπ.) τού ίδιου βαθμού η έπαναστατική όρμη εκπυλίζεται και η κοινωνία που ολιγοποιεί τή θά τείνει νά άναπαράγει με άλλα όνματα τις ίδιες ή άνάλογες με τή καπιταλιστική κοινωνία σχέσεις.

Η άποτυχία του κειράματος φιλελευθεροποίησης και τά τελευταία τραγικά άλλα και μεγαλειώδη γεγονότα του Πολυτεχνείου δείχνουν ότι τά περιθώρια έλλίπων της άμερικανοκρατίας στην Ελλάδα είναι σχεδόν πιά άνυπαρκτα. Μοιραία ο έγώνος προάνατολλή γίνεται προς τις καθαρά δυνάμεις μορφές σύγκρουσης. Η δικτατορία έπερήλυ άπό τό 1967 χάρη σ' ένα πολιτικό κενό δύναμης που έπέτρεψε η άνικανότητα τών παραδοσιακών πολιτικών δυνάμεων και ιδιαίτερα της άριστερας, νά εκσυγχρονισθούν και νά αντιμετώπισουν τά νέα δεδομένα της έλληνικής κοινωνίας. Η δικτατορία (που στη σημερινή της μορφή είναι περισσότερο φιλοαμερικανική και από εκείνη του Παπαδόπουλου) θά συνεχίζεται με τή μέτ ή τήν έλλη μορφή όσο αυτό τό κενό δύναμης δέν θά γεμίσει άπό τό οργανωμένο έπαναστατικό κίνημα. Υπάρχει κεντά εν έλλοδν ο κίνδυνος οι αντίθεσεις συμφερόντων και οι διαφορετικοί ιδεολογικοί και πολιτικοί προσανατολισμοί που υπάρχουν στη βάση του έλληνικού λαού νά μεταφέρονται και νά παραμορφώνονται στό έπίπεδο τών κέντρων έξουσίας και λειτουργούν στην κορυφή του κρατικού μηχανισμού (μέσω τών έλληνοβουλειακών στην κορυφή του κρατικού μηχανισμού έλληνοσπαρασσόμενων πατριών του στρατού, τών σωματών άσφαλείας και τών συμφερόντων της οικονομικής ολιγαρχίας). Όμως λόγω της αντικειμενικής κιά σθενότητας τών περιθωρίων έλλοδν σ' αυτό τό έπίπεδο, τό έλληνα είναι κιά καθαρό άπό όποτέδηοτε έλλοτε: σύγκρουση ή συμβιβασμός. Ο μη συμβιβασμός πρέπει νά μεταφερθεί και στό τακτικό πεδίο. Πρέπει νά έκπλεγούν οι μορφές τακτικής πύλης που βρίσκονται σε καθαρή σύγκρουση με τό στρατηγικό στόχο: άνεξάρτητη σοσιαλιστική δημοκρατική Ελλάδα. Από αυτή τήν άποψη η τακτική και η ιδεολογία τών παραδοσιακών πολιτικών δυνάμεων είναι ένοστος ή άνοστος σύμμαχος της ύποτέλειας και της έξάρτησης σ' όλα τά πεδία: οικονομικό-πολιτικό-κοινωνικό.

